

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3038/2019
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници мал. тужилаца АА и ББ, чији је законски заступник мајка ВВ, чији је пуномоћник Момчило Ковачевић, адвокат из ..., против туженог ЈП за производњу, прераду и транспорт угља, Површински копови „Косово“ Обилић, Добро Село, са седиштем у Београду, ради накнаде штете на име неисплаћених стипендија, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1766/2017 од 27.09.2018. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1766/2017 од 27.09.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија, туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1766/2017 од 27.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда Косовска Митровица, Судска јединица Грачаница П1 23/15 од 23.11.2016. године, првим ставом изреке, усвојен је у целости тужбени захтев мал. тужилаца и обавезан тужени да мал. тужиоцима на име неисплаћених стипендија за период од 01.03.2015. године до 31.02.2016. године исплати укупан износ од 308.862,22 динара у појединачно одређеним месечним износима у том ставу изреке, са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 63.454,48 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1766/2017 од 27.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18)

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, имајући у виду да се наводи ревизије односе на утврђено чињенично стање у вези са садржином посебног колективног уговора који је важио у време настанка штетног догађаја, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, или новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.04.2015. године ради накнаде штете, а вредност предмета спора означена у уводу првостепене пресуде је 308.866,22 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**